

KISAĆ (4) *vb impf*

inf kisać (1). \diamond *praes 3 sg* kisa (2). \diamond *3 pl* kisają (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Fermentować; fermentescere Cn (4) : A ięftli ten kamień będzie włożon do wina w beczkę/ tedy nie da mu daley kifać FalZioł IV 57b.

a. *Gnić, psuć się (3) : Także gdy śpołem w żołądku będą [potrawy], tedy one miękkie gdy śie śtrawią kifaią tamo niżli przidzie śtrawność onem twa[r]dim czo baczymy po wyrziganu. GłabGad F6.*

W przem [w kim, w czym] (2) : Bo iáko pan ma być zdrow á w nim piwo kifa RejWiz 66v.

Bezpodmiotowo (1): Bo iákie tám zdrowie być może/ kędy śię zówždy we łbie/ iáko w kotle miefza? w brzuchu tákże iáko w becźce kifa? WerGość 226.

Synonimy: burzyć się, kipieć; a. gnić.

Formacje współrdzene: odkisać, pokisać, ukisać, wykisać; kisieć, odkisieć, ukisieć, ukisieć się, wskisieć; kisać; odkisawać.

Cf KISAJĄCY, [KISANIE], [KISAĆ], [KISIAŁY], [KISŁY]

KW